RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 104.683 van 14 maart 2002
in de zaak A. 67.431/VII-13.677.

In zake : de n.v. TAVEIRNE (in faling)
rechtsgeding hervat door
Curator P. BEKAERT,
kantoor houdende te TIELT,
Hoogstraat 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. TAVEIRNE op 2 februari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 30 november 1995 waarbij haar beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 juni 1995 houdende weigering van de vergunning aan de n.v. TAVEIRNE om een inrichting te veranderen, gelegen te Legeweg 20, 8730 Beernem, door uitbreiding, ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 7 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 februari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat O. LIMPENS die, loco Advocaat P. BEKAERT verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat bij vonnis van 12 maart 1998 de Rechtbank van Koophandel van Brugge het faillissement van de verzoekende partij voor geopend heeft verklaard; dat de curator met een schrijven van 11 januari 2001 het geding rechtsgeldig heeft hervat;

2. <u>De feiten</u>

Overwegende dat de voornaamste feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

2.1. De n.v. TAVEIRNE baatte als rechtsopvolger van het echtpaar TAVEIRNE en van de p.v.b.a. TAVEIRNE een varkensfokkerij uit, gelegen te Beernem aan de Legeweg 19-20.

Hiervoor beschikte zij aanvankelijk over de volgende vergunningen :

- een exploitatievergunning, gegeven met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 juni 1984 voor het houden van 1.750 mestvarkens gedurende tien jaar;
- een milieuvergunning, gegeven in graad van beroep met een ministerieel besluit van 12 december 1994 voor het verder exploiteren van 1.750 mestvarkens en van 875 biggen en voor de opslag van 3.092,7 m³ mest, 3.600 liter petroleum, 500 m³ maïs, 300 m³ aardappelen en 300 m³ ruwvoeder gedurende een termijn tot 31 december 2003.

De inrichting is gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens de bepalingen van het gewestplan Brugge-Oostkust, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977.

2.2. Op 2 februari 1995 vraagt de verzoekende partij een milieuvergunning voor een hinderlijke inrichting van eerste klasse, nl. om voormelde inrichting te veranderen door uitbreiding met 45.600 slachtkuikens, 704 runderen en met de opslag van 6.233 m³ mest, van 6.000 liter mazout en van 20.000 liter petroleum tot een totaal van 1.750 mestvarkens, 875 biggen, 704 runderen, 45.600 slachtkuikens en de opslag van 9.326 m³ mest, 6.000 liter mazout, 23.600 liter petroleum, 500 m³ maïs, 300 m³ aardappelen en 300 m³ ruwvoeder.

Gedurende het openbaar onderzoek wordt één bezwaar ingediend.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 juni 1995 wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

2.3. Met een ter post aangetekend schrijven van 28 juni 1995 tekent de n.v. GOLUFRADI CONSULTING namens de verzoekende partij administratief beroep aan tegen voormeld weigeringsbesluit.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven :

- de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 3 augustus 1995 : principieel gunstig voor de gevraagde inrichting;
- de hygiëne- en gezondheidsinspectie op 23 augustus 1995 : ongunstig voor de inrichting;
- het hoofdbestuur milieuvergunningen op 3 oktober 1995 : ongunstig voor de inrichting;
- de Vlaamse Landmaatschappij op 9 augustus 1995 en aangevuld op 16 oktober 1995 : ongunstig voor de inrichting;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie op 6 oktober 1995 : ongunstig voor de inrichting.

2.4. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 30 november 1995 wordt het administratief beroep van de n.v. TAVEIRNE ongegrond verklaard en wordt het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit bevestigd.

De voor de behandeling van de zaak relevante overwegingen luiden als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Brugge-Oostkust vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977;

Overwegende dat de inrichting volgens het voormelde gewestplan gelegen is op een afstand van :

- 600 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter (de woonkern van Beernem);
- > 1.000 m van een woonuitbreidingsgebied;
- > 1.000 m van gebied voor verblijfsrecreatie;
  > 1.000 m van natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat;

Overwegende dat de inrichting bovendien gelegen is op circa 100 m afstand van elke vreemde hoeven, op 150 meter van niet landbouw gebonden woningen, op ongeveer 300 m van verspreid gelegen bewoning en op 500 m van de feitelijke woonkern van Beernem;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavig beroep in hoofdzaak betrekking heeft op de uitbreiding van een vergunde inrichting met 45.600 slachtkippen en 704 runderen tot een totale dierenpopulatie van 1.750 mestvarkens, 45.600 slachtkippen en 704 runderen;

Overwegende dat voor onderhavige inrichting op 16 maart 1993 aangifte werd gedaan van dieren bij de Mestbank; dat ingevolge artikel 1.1.2 van Vlarem II deze inrichting dus een bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat, voor wat dergelijke inrichtingen betreft, volgens artikel 5.9.3.1, § 1 van Vlarem II uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting, zoals hierboven aangehaald, daar aan voldoet; dat bijgevolg de aanvraag verenigbaar is met bovenvermeld artikel van Vlarem II;

(...)

Overwegende dat de pluimveestallen voorzien zijn van strooiselvloeren; dat de verluchting gebeurt via twee ventilatieopeningen in een kopgevel en voorzien van luchtwassers en via tien ventilatieopeningen in de nok van de stallen voorzien van droge filters; dat de luchtwassers als volwaardige geurfilters kunnen aanzien worden; dat de droge filters afhankelijk van hun concept en het gebruikte filtermateriaal al dan niet als geurfilters kunnen beschouwd worden; dat respectievelijk 170 of 122 waarderingspunten moeten toegekend worden aan de kippenstallen wat overeenstemt met een minimumafstand tot geurhindergevoelige gebieden van 200 m of 300 m; dat in het meest ongunstige geval van stalconceptie een minimumafstand van 400 m zou vereist zijn; dat de pluimveestallen gelegen zijn op een afstand van circa 600 meter van een woongebied ander dan woongebied met landelijk karakter, op meer dan 1.000 meter van een woonuitbreidingsgebied, op meer dan 1.000 meter van gebied voor verblijfsrecreatie en op meer dan 1.000 meter van natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat en bosreservaat; dat in elk geval aan de afstandsregels voldaan is voor de pluimveestallen;

Overwegende dat de afstand tot de meest nabijgelegen woningen niet behorend bij een landbouwbedrijf ongeveer 150 m bedraagt; dat er op circa 300 m een verspreide bewoning aanwezig is en op 500 m de feitelijke woonkern van Beernem begint; dat volgens het stalconcept in zijn meest gunstige uitvoering een minimum afstand van 200 m vereist is om de geurhinder voldoende te beperken; dat voor de woningen op 150 m de pluimveestallen voor een overmatige hinder kunnen zorgen;

Overwegende dat naast de stallen voor 45.600 slachtkuikens het bedrijf ook nog stallingen heeft voor 704 runderen en voor 1.750 reeds vergunde mestvarkens; dat de rundveestallen en vooral ook de varkensstallen een belangrijk aandeel hebben in de totale geurbelasting van het bedrijf; dat er een cumulatief geureffect is veroorzaakt door de rundvee-, varkens-, en pluimveestallen; dat de varkensstallen met 1.750 varkens, rekening houdend met de conceptie, een minimale afstand van 300 m vereisen; dat voor de woningen op 150 m tot 300 m afstand de geurlast veroorzaakt door de varkensstallen reeds zeer belangrijk is en enkel kan geaccepteerd worden op basis van een hogere tolerantie voor woningen in agrarisch gebied gelegen;

Overwegende dat ook voor bewoning in het agrarisch gebied de tolerantie voor hinder niet onbeperkt is; dat de aanwezige varkensstallen deze tolerantiegrens voor geurhinder reeds bereiken; dat in elk geval voor de woningen op 150 m afstand geen bijkomende geurlast meer kan geaccepteerd worden; dat zelfs voor de verspreide bewoning op 300 m afstand de gecumuleerde geurhinder van de rundvee-, varkens- en pluimveestallen te groot is;

Overwegende dat uit het advies van de Afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg dat ter bescherming van de volksgezondheid de combinatie van de grootte en de specifieke ligging van het bedrijf op te korte afstand van woningen, in een gebied waar het grondwater als zeer kwetsbaar aangeduid kan worden, als te belastend wordt geëvalueerd;

Overwegende dat deze rechtspersoon daarnaast nog volgende inrichtingen uitbaat :

- Scharestraat 35, 8020 Hertsberge;
- Oestenstraat 12, 8951 Dranouter;
- Bellestraat 73, 8950 Nieuwkerke;
- Predikherenstraat z/n, 8750 Wingene;
- Bogaardenstraat 230a, 9990 Maldegem;
- Meersstraat 7, 9850 Merendree;
- Kwagatstraat 4, 8020 Ruddervoorde;
- Ruddervoordesteenweg 112, 8210 Veldegem;

(...)

Overwegende dat de fosfaatproduktie van alle inrichtingen van dit bedrijf tezamen dus 111.498 kg P_2O_5 bedraagt;

(...)

Overwegende dat aanvrager dus 28.020 kg P_2O_5 kan afzetten (1.711 kg P_2O_5 via gronden in eigendom of in pacht en 26.309 kg P_2O_5 via afzetcontracten); dat bijgevolg de grondgebonden en de grondverbonden afzet voldoende is voor een verantwoording van de mestafzet van deze inrichting;

(...)

Overwegende dat bovendien dit bedrijf nog een aantal andere inrichtingen uitbaat; dat alle inrichtingen in totaal een mestproduktie zouden hebben van 111.498 kg P_2O_5; dat zoals hierboven aangehaald er slechts een afzetmogelijkheid is voor in totaal 56.559 kg P_2O_5 (28.020 kg P_2O_5 voor de inrichting waarover de vergunningsaanvraag handelt en 28.539 voor een aantal andere inrichtingen); dat er bijgevolg op bedrijfsniveau onvoldoende garanties zijn voor de mestafzet op langere termijn;

(...)

Overwegende dat voor wat de aangevraagde kippenstallen betreft deze uitbating landbouwtechnisch haalbaar is binnen de bij de inrichtingsplannen horende stallen;

Overwegende dat voor wat de aangevraagde rundveestallen betreft deze uitbating landbouwtechnisch haalbaar is binnen de bij de inrichtingsplannen horende stallen, alhoewel de hokken voor de runderen jonger dan 1 jaar ruim bemeten zijn en binnen een normale uitbating het dubbele van de opgegeven dierenaantallen kunnen huisvesten;

(...)

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- niettegenstaande de getroffen maatregelen, zoals het plaatsen van filters aangesloten op luchtwassers in de kippenstallen dient blijvend rekening gehouden met het cumulatief effect van de diverse diersoorten, namelijk kippen, runderen, en varkens die samen gehouden worden; de geurhinder van de ganse inrichting overstijgt dan ook nog steeds een voor de omgeving aanvaardbare drempel;
- voor de bouw, of later ombouw van de varkensstallen naar runderstallen werd op 2 augustus 1994 ongunstig geadviseerd van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen; bovendien werden de meeste stallen niet conform de afgeleverde bouwvergunningen opgetrokken en werden geen regularisatievergunningen aangevraagd;
- de afstandsregels ten opzichte van het woongebied zijn inderdaad voldaan voor de kippenstallen uitgerust met de voorgestelde filtersystemen;
- de mestafzet voor de betrokken inrichting is inderdaad gewaarborgd wat niet wegneemt dat de mestafzet voor alle inrichtingen van het bedrijf samen onvoldoende is;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen";

3. <u>De ontvankelijkheid van het beroep</u>

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het administratief beroep van 28 juni 1996 is ingesteld door de n.v. GOLUFRADI CONSULTING namens de n.v. TAVEIRNE, terwijl krachtens artikel 49, § 1, van Vlarem I het beroep door de aanvrager/exploitant moet worden aangetekend en dat uit de stukken nergens een volmacht, laat staan een lastgeving blijkt voor de n.v. GOLUFRADI CONSULTING om namens de n.v. TAVEIRNE beroep aan te tekenen; dat zij daaraan toevoegt dat het ook de vraag is of "milieuvergunningsaanvragen en begeleiding desbetreffend" binnen het maatschappelijk doel van de n.v. GOLUFRADI CONSULTING vallen;

3.2. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij in essentie repliceert dat naar luid van artikel 52 van Vlarem I de minister de ontvankelijkheid van het ingestelde beroep onderzoekt, dat de minister het beroep op 14 juni 1995 ontvankelijk heeft verklaard, zodat de verwerende partij bezwaarlijk zelf de ontvankelijkheid nog in vraag kan stellen; dat "voor zoveel als nodig" de verzoekende partij de volmacht bijbrengt die zij destijds aan de n.v. GOLUFRADI CONSULTING heeft gegeven om de administratieve beroepsprocedure te voeren; dat zij nog doet gelden dat uit de voorgelegde statuten van de n.v. GOLUFRADI CONSULTING blijkt dat deze o.m. tot doel heeft de nodige technische begeleiding en studie in verband met allerhande vergunningen te verlenen en dat aangezien het in casu gaat om een aanvraag voor een milieuvergunning, deze kwestie wel degelijk onder haar maatschappelijk doel valt;

3.3. Overwegende dat noch het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, noch Vlarem I op straffe van nietigheid voorschrijft dat het administratief beroepschrift door de vergunningaanvrager partij zelf moet zijn ondertekend; dat dienvolgens de verzoeker zich door een derde kon laten vertegenwoordigen om administratief beroep aan te tekenen; dat nergens is vereist dat de volmacht van de gemachtigde van de aanvrager bij het beroep zou moeten worden gevoegd; dat uit de neergelegde statuten van de n.v.GOLUFRADI CONSULTING blijkt dat deze vennootschap inderdaad tot maatschappelijk doel heeft "de technische begeleiding en studie in verband met allerhande vergunningen"; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4. <u>De gegrondheid van het beroep</u>

4.1. Overwegende dat blijkens het bestreden besluit de weigering voor de gevraagde uitbreiding is gestoeld op volgende decisieve weigeringsmotieven :

1. het niet voorhanden zijn van voldoende mestafzetmogelijkheid voor alle inrichtingen van het bedrijf samengenomen;

2. de exploitatie van de inrichting zal overdreven geurhinder veroorzaken voor woningen tot 150 en tot 300 meter in het agrarisch gebied;

dat, voorts, nog wordt overwogen

> "dat de aanspraken aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :
> (...)
> Voor de bouw of later ombouw van de varkensstallen naar runderstallen werd op 2 augustus 1984 ongunstig geadviseerd van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen; bovendien werden de meeste stallen niet conform de afgeleverde bouwvergunningen opgetrokken en werden geen regularisatievergunningen aangevraagd";

dat wordt opgemerkt dat deze overweging enkel een repliek inhoudt op een bezwaar van de beroepindiener-exploitant en dat voor het overige nergens in het bestreden besluit sprake is van het niet regelmatig opgetrokken zijn van de gebouwen en het ontbreken van regularisatieaanvragen voor de niet vergunde gebouwen;

4.2.1. Overwegende dat in het tweede middel de verzoekende partij onder meer dwaling omtrent de feiten aanvoert daar de in het bestreden besluit opgegeven afstanden niet juist zouden zijn; dat zij desbetreffend doet gelden dat zij landmeter PAPE een verslag met kaarten heeft laten opstellen met betrekking tot de ligging van de gebouwen binnen een straal van 30 meter en van de woonkernen, dat daaruit blijkt dat de meest nabije woonkern, de wijk GEVAERT, is gelegen op 700 meter van de inrichting, dat de woonkern Beernem op 900 meter van de inrichting is gelegen met de eigenlijke dorpskern zelfs op 1 km, dat de meest nabije burgerwoningen op 200 meter van de inrichting zijn gelegen, doch vlak naast andere boerderijen, dat de verspreide bewoning waarvan sprake in het bestreden besluit is gelegen buiten de straal van 300 meter, gemeten vanaf de hoek van de meest nabije stal; dat zij eraan toevoegt dat de weinige bewoners van de burgerwoningen hebben geopteerd voor een ruraal milieu met specifieke landbouwactiviteiten en dat nieuwe burgerwoningen niet meer zullen kunnen worden gebouwd in een agrarische zone gezien de afschaffing van de opvulregel;

4.2.2. Overwegende dat aangezien in het bestreden besluit nergens wordt aangevoerd dat de hinder voor de woonkern van Beernem te groot zou zijn, de al dan niet juistheid van de in het bestreden besluit als feitelijk gegeven vermelde afstand tot die woonkern in casu niet relevant is; dat in het bestreden besluit wel wordt overwogen dat de hinder voor de woningen op 150 meter afstand en zelfs voor de verspreide bewoning op 300 meter afstand te groot zal zijn; dat de verzoekende partij als stuk 9 een kadasterplan bijbrengt met aanduiding van de woningen die in het als stuk 8 bijgebracht landmetersverslag voorkomen; dat wordt vastgesteld dat de nummers van de foto's in dat verslag overeenstemmen met de nummers op het kadasterplan; dat de in het verslag als foto 6 aangeduide woning volgens het kadasterplan op 150 meter van de inrichting is gelegen en de als foto 4 aangeduide woning op 175 meter; dat de als nr. 7, 9, 10 en de twee als nr. 11 aangeduide woningen binnen een straal van 300 meter van de inrichting zijn gelegen; dat de afstand van 300 meter tot bepaalde verspreide woningen die niet tot een landbouwbedrijf behoren dan ook juist blijkt te zijn; dat het onderdeel van het middel gestoeld op de onjuiste afstand tussen de inrichting en de woningen waarvoor de geurhinder werd in aanmerking genomen, feitelijke grondslag mist;

4.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel "afwezigheid van motivering, minstens gebrekkige motivering - op straf van nietigheid voorgeschreven vormen" aanvoert; dat zij doet gelden dat de weigering van het bestreden besluit is gesteund op volgende evaluatie :

- de geurhinder van de ganse inrichting overstijgt de voor de omgeving aanvaardbare drempel;
- ongunstig advies voor bepaalde stallen, de meeste stallen zijn niet conform de bouwvergunning gebouwd of er is geen regularisatie gevraagd;
- aan de afstandsregels tot het woongebied is voldaan voor de kippenstallen met filters;
- de mestafzet is gewaarborgd voor de inrichting zelf maar niet voor alle inrichtingen die het bedrijf vormen;

dat gezien de formele motiveringsplicht als vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, er geen strijdigheid mag bestaan tussen de motieven en de beslissing zelf of tussen de motieven onderling; dat evenwel in het bestreden besluit wordt aangehaald

- dat de inrichting planologisch verenigbaar is,
- dat aan de afstandsregels van artikel 5.9.3.1., § 1, van Vlarem I is voldaan,
- dat er voldoende grondgebonden en grondverbonden mestafzetmogelijkheid voor de inrichting is,
- dat de uitbating van de gevraagde kippen- en rundveestallen landbouwtechnisch haalbaar is,
- dat de mestopslagcapaciteit van 4,5 maand voldoende is om het uitrijverbod van 3,5 maand te overbruggen;

dat, gelet op deze positieve overwegingen, het administratief beroep van de verzoekende partij gegrond had moeten worden verklaard terwijl de minister toch tot een negatieve evaluatie is gekomen, zodat de motieven onderling tegenstrijdig zijn;

4.3.2. Overwegende dat het bestreden besluit zowel positieve als negatieve elementen bevat; dat dit op zich evenwel geen tegenstrijdige motivering vormt, daar het niet is uitgesloten dat één of meerdere negatieve elementen afdoende zijn om de vergunning te weigeren ondanks het feit dat er ook positieve elementen voorhanden zijn; dat in casu onder meer als dergelijk decisief weigeringsmotief gold de overdreven geurhinder die de inrichting na haar uitbreiding met 45.600 kippen en met 704 runderen zou veroorzaken voor woningen tot 150 en tot 300 meter van de inrichting gelegen; dat een positieve overweging inzake de planologische verenigbaarheid van de inrichting niet strijdig is met een negatieve overweging betreffende geurhinder; dat het feit dat aan de afstandsregels van Vlarem II is voldaan -hetgeen uitdrukkelijk wordt overwogen in het bestreden besluit- geenszins inhoudt dat een inrichting moet worden toegelaten, zelfs niet in agrarisch gebied; dat, immers, de vergunningverlenende overheid alsnog kan oordelen dat ook voor de bewoners van een agrarisch gebied de door de inrichting veroorzaakte geurhinder

het aanvaardbare overschrijdt, zelfs rekening gehouden met een hogere tolerantiedrempel die desbetreffend van bewoners in een agrarisch gebied kan worden geëist en dat zij op grond daarvan de vergunning vermag te weigeren: dat de door de verzoekende partij aangebrachte elementen niet van aard zijn om de motivering inzake de overdreven geurhinder als tegenstrijdig of gebrekkig te bestempelen; dat het middel, wat het motief van de geurhinder betreft, niet gegrond is;

4.4. Overwegende dat wordt vastgesteld dat de verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht die tot de onwettigheid van het decisief weigeringsmotief, gestoeld op de overdreven geurhinder, zouden moeten doen besluiten; dat dienvolgens de kritiek die de verzoekende partij in haar middelen nog aanvoert tegen het motief gestoeld op het niet voorhanden zijn van voldoende mestafzetmogelijkheid voor alle inrichtingen van het bedrijf alsook op de overweging met betrekking tot de bouwvergunningen, kritiek betreft op overtollige motieven en derhalve niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de failliete boedel van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien maart tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**